

EPOCA de Aur

REVISTA DE FAPT · SPE-
RANȚA · ȘI · CONVINȘERE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

EPOCA de AUR

Vol. III. Duminică 6 Aprilie 1924. No. 7.

POLITICE ȘI SOCIALE

Ce trebuie să facem pentru mântuirea culturii	475
Academia muncii	476
Nedreptățirea gazetarilor	479
Mâna amenințătoare pe care el n'o vede	480

ȘTIINȚĂ—INVENȚIUNE—ASTRONOMIE

Noui descoperiri despre Neptun	477
Iluziile Cinematografului	477
Minunile telefoniei fără fir	477
Sborul împrejurul lumii în aeroplan	477
Cutremururile viitorului	478
Razele Luminei	478

CULTURĂ ȘI IGIENĂ

Transfuziunea sângelui	483
Alifie contra arsurilor	483
Vindecarea negeilor	483
Scuipatul Sângelui	483
Cum ne putem îngriji sănătatea	484
„Frica de nebulie“	484

OGLINDA LUMII

Duminică 6 Aprilie 1924
Volumul III * Numărul 7

Apare tot a doua Duminică
în Cluj, Strada Nicolae
Filipescu nr-ul 10 * * * *

Abonamente : pe un an 75 lei, pe
jum. an 40 lei, Exemplarul 3 lei.
In America pe an \$ 1,00. Ex. 5 cents

EPOCA de AUR

Vol. III. Duminică 6 Aprilie 1924. No. 7.

POLITICE ȘI SOCIALE

Ce trebuie să facem pentru mântuirea culturii	475
Academia muncii	476
Nedreptățirea gazetarilor	479
Mâna amenințătoare pe care el n'o vede	480

ȘTIINȚĂ—INVENȚIUNE—ASTRONOMIE

Noui descoperiri despre Neptun	477
Iluziile Cinematografului	477
Minunile telefoniei fără fir	477
Sborul împrejurul lumii în aeroplan	477
Cutremururile viitorului	478
Razele Luminei	478

CULTURĂ ȘI IGIENĂ

Transfuziunea sângelui	483
Alifie contra arsurilor	483
Vindecarea negeilor	483
Scuipatul Sângelui	483
Cum ne putem îngriji sănătatea	484
„Frica de nebunie“	484

OGLINDA LUMII

Opium, Morfina, Heroina, Hașișul, Cocaina	486
Chinurile obișnuiților narcotiști	487
Negustorii acestor otrăvuri	487

IDEI—OAMENI—FAPTE

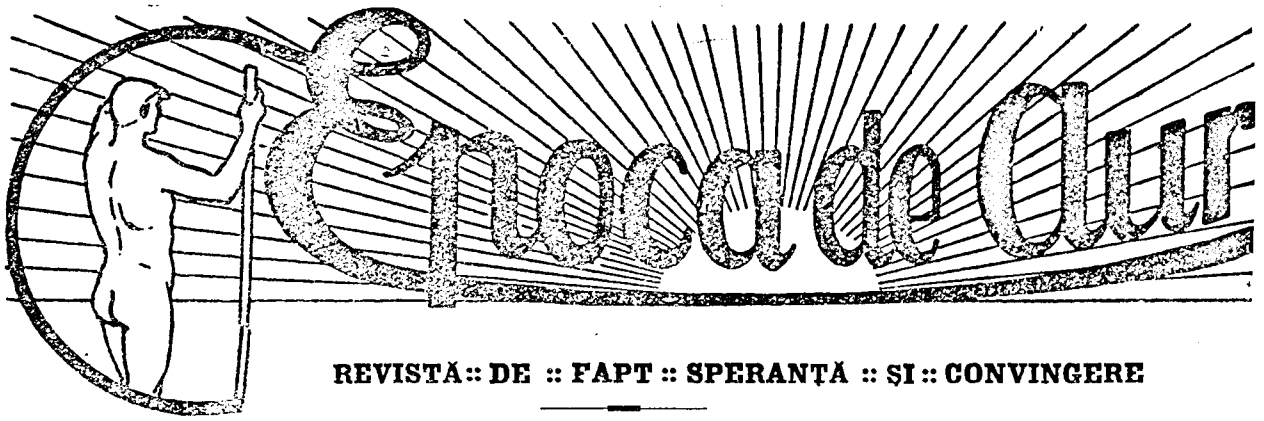
Originea Românilor din Macedonia	485
O colonie bănățeană în Canada	485
Poșta hoțului	485

Apare tot a doua Duminică în Cluj,
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 4-46.

Redactor *J. B. Sima*

Abonamente: pe un an 75 lei,
pe jumătate de an 40 lei.
Numeri singuratice 3 lei exemplarul.
În America: pe un an 1 dolar.
Numeri singuratice 5 cents exemplarul.

Toate scrisorile și abonamentele să se
facă pe adresa „Epoca de Aur“
Strada N. Filipescu 10. Cluj

REVISTĂ:: DE :: FAPT :: SPERANȚĂ :: ȘI :: CONVINGERE

A P A R E T O T A D O U A D U M I N E C Ă * * * * *

Vol. III.

Duminică, 6 Aprilie 1924.

No. 7.

CE TREBUE SĂ FACEM PENTRU MÂNTUIREA CULTURII?

CU fiecare zi ce trece orizonturile țării noastre se întunecă, lumea care aleargă cu limba scoasă, în căutarea pietrei filozofale își pierde cumpătul și masele conduse de elemente ambițioase și fără garanții suficiente de tenacitate și vigoare, se frământă într-o vârtoare de inconștiență evidentă.

Gazete, reviste și alte publicații periodice să ceartă, înmulțesc rubricile senzaționale ale crimelor, comploturilor. Este o anumită pressă, care există numai grație înregistrării accidentelor de pe căile ferate române, a prinderii hoților vestiți sau mai puțin iscușiți. Zilnic te alarmează cu reportajii asupra bătăilor și insultelor din Casa Țării, cu sentințele mai puțin sau mai mult grave ale tribunalelor, cu furturi de 4 și mai multe milioane dela poșta cutare sau cutare, dela direcțiunea respectivă și cine știe încă de pe unde. Zilnic sunt înregistrate manipulări necinstite de cecuri cu sume oribile, contra-benzi de aur și argint, de vite cu coarne... și fără coarne, de invazii periculoase de spioni, de pregătiri de luptă, de nenorociri cu materiale explozibile, de incendii și alte multe marafeturi și bazaconii la fel.

Pe aceasta cale publicul cetitor se descurajează mereu și ca să poată trăi în liniște renunță la citirea acestor publicații și odată cu acestea renunță la orice citire. Astfel să poate explica desinteresul, care se observă față de orice scriere, la publicul nostru românesc.

Și în acest timp de peripeții inutile, de strigăte în pustiu, nu-i mirare că hârtia se scumpește odată cu tiparul, că dările de orice categorie se înmulțesc și alte lucruri asemenea.

Rar unde vom putea vedea un sfat ori o pildă bună, care ar trebui imitată spre folosul atât individual cât și general; rar unde vom găsi un comentariu lipsit de interes și dietat din inimă curată și din sfântă dra-

goste față de aproapele, față de adevăr și față de credință.

În aceste intervale șampania și vinurile scumpe și delicioase curg ca râurile prin cafele și alte localuri de lux și destrăbălare, licherurile spumegă în pahare și fețele de mese înnoată în lichide înmiresnate. Și păcatul distrugerii se întinde ca un șarpe și-și poartă limbile deasupra tuturor, iar râul încolțește, înflorește și rodește în sufletele celor vânduți lui Anticrist.

Câtă durere nu poate suferi la văzul și auzul acestor decăderi grosolane, un om cinstit și cu frica lui Dumnezeu.

Nu-i mirare că o parte dintre studenți s'au sculat revoltați de insultele ce se aduc atotputernicului Dumnezeu și au strigat: „Opriti-vă nelegiuitorilor, e timpul să vă treziți din păcat, glasul Domnului vă chiamă! Ajutați-ne! Dacă voi nu, dați-ne cel puțin nouă posibilitate să învățăm în școli, ca să putem folosi mai târziu binelui public, să vă redășteptăm din păcat și să reintronom cinstea, care ați alungat-o, ați otrăvit-o, ați hilit-o, ați maltrat-o și astăzi plânge cu părul despletit pe patul de moarte!”

Acest strigăt e desperat și plin de milă! Trebuie să-l ascultăm și să-l credem! Dar durere, în foarte puține inimi a aflat ecou.

Din toată presa noastră (avem în total cca o mie de diferite publicații) una singură este care a înțeles chemarea.

Ziarul „Universul”, a întreprins o colecție publică, care atinge aproape două milioane lei până în prezent. Acești bani sunt însă puțini ca să poți ajutarea cum se cuvine vre-o 50 mii de studenți români. Trebuie să le tipărești și să le dai cărți de învățat, trebuie să le faci căminuri acomodabile și impunătoare din punct de vedere igienic. Trebuie să le dai nutremântul necesar, căci numai așa vor putea învăța acești pioneri ai cinstei și ai culturii. Numai în acest mod îl vei putea face pe țaranul nostru să-și înscrie cât mai

multe vlastare la carte și la meserie. Trebuie necondiționat și cât mai curând să ne creștem o clasă de intelectuali demni și cinstiți sub toate raporturile, căci din ei vom face conducătorii noștri de mâine și vrem, că dacă astăzi n'avem conducători așa după cum fiecare țară cultă îi are, să-i avem cel puțin mâine. Aceasta e dorința neștrămutată a fiecărui om de bine și cu credință în Dumnezeu. Ziarul **Universul**, nu mai începe discuția, a făcut o faptă laudabilă și mai mult: o faptă care va trebui imitată de toți acei ce cred în fericirea acestei țări.

Trebuie să căutăm a ne mântui și sprijini cultura și religia, căci numai atunci orizonturile țării noastre se vor lumina pe deplin și lumina ubirii va împleți cununa strălucitoare a binelui deasupra acestor meleaguri și numai atunci aureola învingerii asupra Satanei va încinge frunțile unora, azi încununată de întunecul și smoala păcatului blestemat.

Analfabetismul a fost în totdeauna greua boală a neamului nostru oropsit și încercat de vitregia trecutului și acest analfabetism va trebui, cel puțin azi în ceasul al 12-lea, schimbat și sugrumat pentru vecie.

Ar fi de dorit ca în locul atâtor rele să mai pomenească presa noastră și lucrurile bune, căci deși puține, dar se fac și de acestea. În loc să descurajeze, să caute a încuraja, căci de sigur dacă nu ramoliții, cel puțin o parte din inconștienți se vor îndrepta. Aceasta ar fi un salt spre bine, un pas însemnat spre triumful religiei. Și când religia va învinge va sosi salvarea omenirii.

Să nu șovăim deci! Să întindem mână largă de ajutor tinerimei noastre care se sbate în mizerie și în boale!

Interesele țării o cer, o cere simțul de umanitate! Să le dăm pâinea de toate zilele!

Prin acest act vom salva cultura și prin cultură religia!

ACADEMIA MUNCII

IN TIMPUL din urmă, un grup de ingineri, în frunte cu Muchot, fac încercări, de altfel laudabile, pentru captarea luminei solare în folosul industriei, cu ajutorul unor oglinzi gigantice, care prinzând razele solare, le transformă și le preface în putere motrică pentru uzine. Camera franceză a adoptat în timpul din urmă proiectul de lege pentru amenajarea integrală a văii Rhonului, cu scopul de a putea fi navigabil, pentru forța lui motrică și pentru lucrări de irigație. Diferitele state prin economiștii lor, se gândesc să utilizeze calea de transport a Rinului și a Dunării, care ar aduce reduceri colosale de energie și economie în speșele de transport. Economiiștii englezi se gândesc mereu la posibilitatea înlocuirii cărbunelui atât de scump printr'un echivalent mai eficient și mai la îndemâna fiecăruia. Bisericele și statele se gândesc la o unificare a calendarului și la o reducere a numărului sărbătorilor, care la ortodoksi sunt cu 23 de zile mai numeroase ca la catolici. În Germania, constată un om de toată încrederea, mai sunt încă două milioane de hectare de pământ neexploatate. Rathenau cerea pe vremuri intervenția statului la fabricile cu mașini învechite întrucât risipa de energie nu e permisă. Pe la 1909 marele Astrolog Camil Flammarion, emitea părerea unei captări a energiilor din interiorul pământului, și'n acesta s'ar putea îndrepta frigul și mizeria.

A venit însă războiul, și părerile lui Flammarion, Berthelot, Pasteur și alții au căzut aproape în desuetudine sau li s'au pus în cale greutăți de neînvinș.

Și totuși, dacă omenirea va voi să-și îmbunătățească condițiile vieții, dacă va dori să ducă o viață mai comodă, va trebui să reia firul întrerupt și să caute a pune'n practică, în măsura posibilității, toate părerile emise de acești oameni mari.

Un mare om de bine, Dr. Masaryk, actualul președinte al republicii Ceho-Slovașe, a înțeles pulsul vremurilor de față și în acest scop a instituit la Praga o societate care are de scop adâncirea marilor probleme economice, sociale etc. un fel de Academie a Muncii. Și dacă vom studia mai cu atenție această laudabilă inițiativă, ne vom convinge imediat că la baza ei se găsește un mare adevăr, de la care a trebuit să plece: muncă, muncă intensă și îndepărtarea oricărei formalități sau biurocratism zadarnic.

Și doar Ceho-Slovașia nu ne este nici așa departe și dacă nu mă'nșel, un mare număr de mașini și diferite unelte importăm din această țară și cu toate acestea nu ne place să'nvățăm nimic dela acest popor.

Ar fi timpul, cred, să ne mai aruncăm ochii și peste Zaplaz și să vedem ce mai face și vecinul! Și doară câmpul de activitate a omenirii e nelimitat și cu toate acestea omului îi place să ia tot ce este al altuia, tot ceea ce a fost muncit de altul. Găsesc nimerită frumoasa comparație făcută de Nicolai: „Asta este tocmai așa, ca și când am avea întinse înainte o mie de pâini, și ca și când am omori pe un biet calic, cerșetor, pentru ca să-i furăm o coajă de pâine.“

ȘTIINȚĂ ȘI INVENȚIUNI

Nouii descoperiri privitoare la planeta Neptun

DOI astronomi, de la observatorul din Dorpat, d-nii Otik și Livander, au obținut noi și interesante informațiuni relative la planeta Neptun, care se află la extrema frontieră a sistemului solar.

Fotografiind, la intervale regulate, discul lui Neptun și printr'o metodă precisă, înegrind imaginile pe clișeele obținute, astronomii citați au constatat că strălucirea aparentă a planetei variază periodic și regulat cu aproape a 10-a parte din valoarea sa. Durata periodicității constatată e de 7.50. Se poate afirma că Neptun îndeplinește mișcarea sa de rotațiune în mai puțin de opt ore. Dat fiind că Neptun are un diametru egal cu 51.000 km., equatorul lui e angajat, prin rotațiunea sa, cu o viteză de aproximativ 6 km. pe secundă, în timp ce equatorul pământului nu are de cât o viteză de 460 m. pe secundă.

Neptun are un singur satelit, care se numește Tviton. Acest satelit are un diametru egal cu al lunii.

Anul neptunian e de 164 ori mai lung de cât al nostru.

În consecință, dacă ar exista viețuitoare pe această planetă soră, un copil de 3 ani ar avea... 482 ani de-ai noștri!

Un profesor egiptolog în Capitală

ZILELE acestea sosește în Capitală cunoscutul egiptolog prof. dr. Roeder, directorul Muzeului Pelizeus. D-sa vine în țara noastră spre a se informa despre ultimele descoperiri arheologice dela Curtea de Argeș.

Cu acest prilej va ține la palatul regal din Capitală o conferință asupra recentelor descoperiri din Egipt, la mormântul lui Tuthankamon, însoțită de proiecțiuni și demonstrații de piese arheologice. Prof. Roeder a luat parte la misiuni în Egipt și în Libia.

D-sa va conferența, asupra Egiptului și mormântului descoperit în Valea regilor și la fundația Universitară Carol I, în serile de 29 și 30 Aprilie, ora 9, în franțuzește.

120 proiecțiuni vor ilustra această conferință.

Iluziile cinematografului

MIRACULOASA născocire a lui Edison a ajuns astăzi la o dezvoltare neașteptată. Pasiunea ecranului alb a cuprins toate continentele. Sunt filme, pentru a căror înscenare se întrebunțează mii de oameni și se cheltuiesc zeci de milioane. În America există un oraș întreg: Los Angeles, unde trăiesc numai actori de cinematograf, și unde industria filmului a acaparat toate celelalte ramuri de activitate.

Nu judecăm aci dacă această popularitate e meritată. O revistă de specialitate ne atrage atenția, însă, că cea mai mare parte din emoțiunile prin cari trecem în fața înscenărilor pline de

aventuri primejdioase, se datorese unor mici potlogării nevinovate, unor „trucuri“ ingenioase. Să nu vă speriați, cu alte cuvinte, când Eddie Polo alunecă pe jghiabul unui coperiș, în vârful unei case cu paisprezece etaje, plutind ca pe o scândură deasupra străzilor New-Yorkului. În realitate, plimbarea aceasta o face pe scenă, la două palme de pământ. Vederea amețitoare e suprapusă mai târziu, dând iluzia unei adevărate prăpăstii. Nici Zigoto nu cade pe treizeci de trepte, de-a rostogolul, de crezi că și-a rupt conținutul fundului pantalonilor. Simpaticele comice alunecă foarte tacticos pe scară. Căderea vertiginoasă se obține tăindu-i-se o parte din clișeu și dându-se o șteală de zece ori mai mare scenei. Nici lacrimile sentimentale ale fermecătoarei Francesca Bertini să nu vă prea înduioșeze. Sunt picături de glicerină cari se preling...

Dar cine poate ști unde se oprește arta și de unde începe prefăcătoră?

Minunile telefoniei fără fir

ÎN primele ore ale dimineții s'a putut auzi prin telefonie fără fir concertul muzical, emis de postul din California. Înainte de ora 3 dimineața s'a putut asculta programul muzical din Los-Angelos cu toate amănuntele orchestrale. Persoane competente au declarat că aceasta a fost una dintre cele mai reușite recepții muzicale radio-telefonice. Fiecare instrument se putea auzi distinct.

La terminare s'a primit un mesagiu din partea steamerului „Baldwin“ ce se găsește în regiunile polare și care după audițiune a dat următoarea radio-gramă: „Mii de mulțumiri pentru transmisiune“.

A început zborul împrejurul lumii în aeroplan

A ÎNCEPUT zborul împrejurul lumii, în mijlocul unui entuziasm de nedescris. Maclaren, conducătorul escadrei și cei doi tovarăși ai săi au părăsit Calshot lângă Southampton pe un aparat Vicker. Prima oprire va fi la Lyon. Ministrul aviației Thomson însoțit de brigadierul general William Brancker, director general al aviației civile, a urat călătorie fericită aviatorilor, exprimând convingerea că nimic—decât obstacole supraomenești—vor putea nimici succesul acestei întreprinderi.

Regele a trimis prin telegraf bunele sale urări, asigurând pe aviatori că va urmări zborul lor cu deosebit interes. Aparatul a fost escortat de două hidravioane și trei aeroplane care vor însoți câtva timp pe aviatori.

Ruta va fi via Egipt, India, China, Japonia, Canada și Grönlanda. După părăsirea Indiei dificultățile vor fi enorme. Aparatul va fi examinat la Tokio și un nou motor va fi amenajat. Un alt lung popas se va face la Montreal pentru amenajarea celui de al treilea motor și instalarea unei capacități mai mari de petrol. Aviatorii vor par-

curge 300—500 mile pe zi. Iuțeala medie va fi de 80 mile pe oră.

Interesul pentru această întreprindere este mărit prin faptul încercării făcute de America de a zbura împrejurul lumii însă în direcție opusă.

Congresul bizantinologilor din Europa

LA București, se va ține în ziua de 14 Aprilie ert. congresul bizantinologilor din Europa, (afară de cei din Germania).

Congresul va ține trei zile, iar după terminarea dezbaterilor, se vor face câteva excursiuni în țară, în regiunile cu urme precise de artă bizantină. Comitetul organizator al acestui congres, este alcătuit din d-nii: N. Iorga, prof. universitar ca președinte; N. Bănescu, rectorul Universității din Cluj și V. Pârvan, membru al „Academiei Române”, vice-președinte; Nae Popescu, secretar; Marinescu, casier.

Din cele trecute vremi

DL SILVIU Dragomir, profesor la Universitatea din Cluj, a făcut o comunicare Academiei Române asupra vlahilor din Istria. Cercetând vechi documente a găsit urme, cari se mai păstrează uneori și astăzi, de colonii românești împărățite de-arândul prin Serbia de azi, până în Dalmația, și mai în sus. Sunt documente care arată cât de mult s'au luptat acești vlahi ca să-și păstreze Independența în cursul veacurilor. Pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea au dispărut; și astăzi nu mai vorbește despre ei decât vr'un nume curat românesc răstăcit în neamurile slave. Românii din Istria nu sunt, după părerea bine întemeiată a dlui profesor Dragomir, decât rămășițele împinse spre nordvest, și de năcazuri și de lupte,

ale vlahilor cari înainte cu veacuri formau adesea mase compacte în Jugoslavia de azi. Procesul acesta de deplasare se poate urmări cu ușurință pe o hartă geografică. Că ciobani „vlahi” au ajuns și încă destul de statornic, până în părți mai îndepărtate ale Dalmației, o dovedesc și anumite poezii raguzane, asupra cărora dl Dragomir a atras atenție cu altă ocazie. Aceste „coruri de ciobani” dalmatini au un refren, care fără îndoială nu e decât o stălcire a invocației cunoscute din colindele noastre „hoi leri Doamne”. Ori aceste cuvinte, trecute la popoarele învecinate, dela români, deoarece nu-si găsește explicația nici în românește, trebuie să lămurite ca rămășițe străvechi din vr'un rit trac. Descoperirile dlui profesor Dragomir sunt desigur între cele mai interesante ale anului. Dsa care și-a făcut o specialitate din relațiile românilor cu slavii, suntem siguri, că ne va da tot mai multe prețioase lămuriri dintr'un tărâm acoperit încă cu ceața din poveste. Ne vom face o plăcere să ținem publicul în curent cu aceste descoperiri cari întrec interesul specialistului. Ar fi fără îndoială de dorit ca ziarele românești să facă mai dese dări de seamă asupra științei, care ca o cenușotecă s'ascunde cu sfială lângă comorile sale.

Cutremurele viitorului?

D. FONFORD dela Observatorul seismologic din Georgetown, care înainte cu câteva ore de a se produce catastrofa din Japonia, prevenise lumii acest cataclism,—acum, după observații îndelungate, el anunță un apropiat cutremur de pământ în sudul ori centrul Americii. Deasemenea, Fonford prezice că Japonia va mai fi încercată de cutremure între anii 1927—1933.

CRONICA ASTRONOMICĂ: RAZELE DE LUMINĂ

ATĂT luna cât și pământul, precum și celelalte planete, știm, că nu au lumină proprie și astfel lucesc cu lumina pe care o reflectează soarele. Pe acea parte unde este soarele, care reflectează lumina este ziua, iar pe cealaltă parte opusă, unde nu cade soarele, acolo este noapte (întuneric). Noaptea noastră nu este decât umbra pământului. În afară de pământ și de mica lui umbră Soarele și stelele se pot vedea întotdeauna.

La acele corpuri cari se învârtesc în jurul osiei lor, tot alte și alte părți vin în lumina soarelui, având astfel unele răsărit de soare, iar altele asfințit, așa că undeva, dar mereu în alt loc este, dimineața continuă, amiază, seară și mieznoapte asemenea continuă. Aceasta se poate ușor constata pe pământ. Soarele strălucește pretutindeni undeva, dacă nu-i în Europa, este cu siguranță în America. Cu ochi bune se pot ușor observa planetele cari au rotațiune, cum se învârtesc venind tot alte și alte părți în lumina soarelui, iar altele intră în umbră.

În conformitate cu poziția acestor corpuri se poate observa la ele așa numitele faze. Astfel luna în decursul unei învârtiri în jurul pământului prezintă toate fazele posibile. Când ea se află între Soare și Pământ,

hemisfera luminată e cealaltă parte și spre noi e numai jumătatea întunecată, deci noi nu vedem nimic din Lună. Trecând Luna spre răsărit se vede slab luminat și restul discului, fiind luminat de lumina reflectată a Pământului.

Pentru un eventual privitor de pe lună, pământul prezintă aceleași faze, dar în același timp întors.

Cu cât se departă luna spre răsărit, seceră luminoasă crește până se poate observa jumătate din discul lunii.

Când pământul se află între soare și lună, atunci toată partea luminată a lunii se află înspre noi, având lună plină.

Apropiindu-se apoi de soare de cealaltă parte, Luna începe iarăși a scădea până se vede numai jumătate discul. De aci scăzând mereu ia iarăși forma unei seceră cu coarnele întoarse de către soare, dispărând pe urmă în razele soarelui.

E mult mai mare însă timpul dela o lună nouă până la alta, decât timpul revoluțiunii lunii în jurul Pământului, căci pânăce face Luna o revoluțiune, Soarele încă s'a mai depărtat spre răsărit, iar Lunii îi mai trebuie încă aproximativ două zile ca să-l ajungă și să avem iarăși lună nouă.

Gazetarii din Ardeal și Banat au fost de astădată foarte nedreptățiți. Să știe că în urma legilor în vigoare, fiecărui gazetar, indiferent de naționalitate, care este cetățean român, i-se acordă un favor din partea țării. Acest favor este permisul de liberă circulație pe căile noastre ferate.

Dela formarea României-Mari încoace în fiecare an s'au eliberat astfel de carnete gazetarilor competenți. În anul acesta, o constatăm însă cu durere, celor mai mulți gazetari li-s'a detras acest favor, urmând a plăti fiecare din ei, taxa enormă a biletelor de călătorie cu trenul.

Nu suntem împotriva unei distribuii mai restrânse a acestor carnete, dar dacă aceasta restricție se face, atunci să se facă față de acele elemente, cari în conformitate cu paragraful respectiv din legea presei, nu corespund cerințelor legale.

Dl Văitoianu, ministrul comunicațiilor, a neglijat în anul acesta orice paragraf din lege, eliberând carnete de liberă călătorie numai favorizaților D-sale și a guvernului, chiar dacă aceia nu sunt ziariști, profesioniști, ci simple elemente de contrabandă în presă, despoind de drepturile lor, gazetari ardeleni încercați și cu renume și cari o viață întreagă au luptat cu condeii pentru binele neamului și pentru apărarea intereselor naționale.

Nu ne putem explica acest procedeu incorect și învăluit în mister al dlui ministru. Urmărește oare d-să să facă economii pentru stat, pe pielea celor mai muncitori și mai puțin răsplățiți martiri ai condeului, cărora înafară de neînsemnata plată ce o primesc, carnetul le-a fost întreaga lor avere. Oare retrăgând aceste carnete se pot de fapt realiza economii? Este vorba de vre-o 50 de carnete pentru Ardeal. Poate profita o țară cu 17 milioane locuitori pe urma retragerii alor cincizeci de bilete permanente? Nu! Aceasta niciodată! Să caute dl ministru Văitoianu a face eco-

nomii în altă parte! Să reducă numărul ciocnirilor, deraerilor, ruperii osiilor la vagoane. Să pună stavilă tâlhăriilor de milioane și miliarde de lei, cari se pradă la vâstitele noastre căi ferate, dar să lase pe oamenii cinștiți și muncitori în pace, dacă nu-i poate ajutama, cel puțin să le dea cecace li-se compețe pe baza legilor prevăzute în constituția țării.

Gazetarii nu vreau să cerșească mila d-sale, ci vor să-i impună a nu comite abuzuri refuzând a respecta legalitatea.

Dar mai știm și altceva. Nu suntem copii naivi cum își închipue d-sa în delicioasa d-sale grandomanie. Prin actul d-sale condamtabil, crede că va putea teroriza pe ziariști, crede că îi va succede a se scăpa de presa independentă, care nu-i prea convine.

Se înșală rău dl Văitoianu! Gazetarii ardeleni nu știu face temenele și complimentele de slugărnice! Cât privește presa ardeleană e deja în agonie! Dacă vrea să fie călăul culturii noastre, n'are decât s'o sugrume! Ii vom scrie numele cu litere de aur în istoria țării.

Dintre membrii Sindicatului Presei Române din Ardeal, peste 80 la număr, abea vre-o 25—30, au primit carnete iar restul, printre cari numai membrii din Ardeal, n'au fost aflați demni ași primi competența. Se pare că dl Văitoianu face cu permisele libere curat regionalism.

La ultima întrunire a comitetului din fruntea Sindicatului s'a discutat această chestiune cu vie indignare și s'au formulat noi memorii către reprezentanți. Dacă nici de data aceasta nu vor afla ecou, o parte dintre gazetari sunt decisi a face intervenții la primul ministru și chiar la Rege, pentru a li-se apăra dreptul prescris de lege.

Noi asemenea protestăm împotriva acestor nedreptăți și cerem cu toată insistența să se rezolve neîntârziat chestiunea gazetarilor din Ardeal.

CUM A FOST PROCLAMATĂ REPUBLICA LA ATENA?

A SUPRA proclamării republicei în Grecia, ziarele mai comunică următoarele amănunte:

Când președintele consiliului Papanastasiu cu membrii cabinetului au intrat în sala de ședințe a adunării naționale, deputații și spectatorii din tribune l-au primit cu ovațiuni nesfârșite.

Președintele Camerei a citit rezoluția proclamând destituirea dinastiei și expulzarea membrilor ei din Grecia, ștergerea naționalității lor grecești precum și confiscarea proprietăților dinastiei, întrucât provin din așezămintele statului grecesc, ale comunelor sau, mănăstirilor; rezoluția interzice totodată de a se plăti vre-o despăgubire regelui și familiei sale.

Toți deputații au ascultat în picioare citirea acestei rezoluții. În acelaș timp, s'a dat drum la 10 porumbițe albe cari au zburat prin sală și s'au aruncat, din tribune, coroane de lauri și buchete de violete cari au

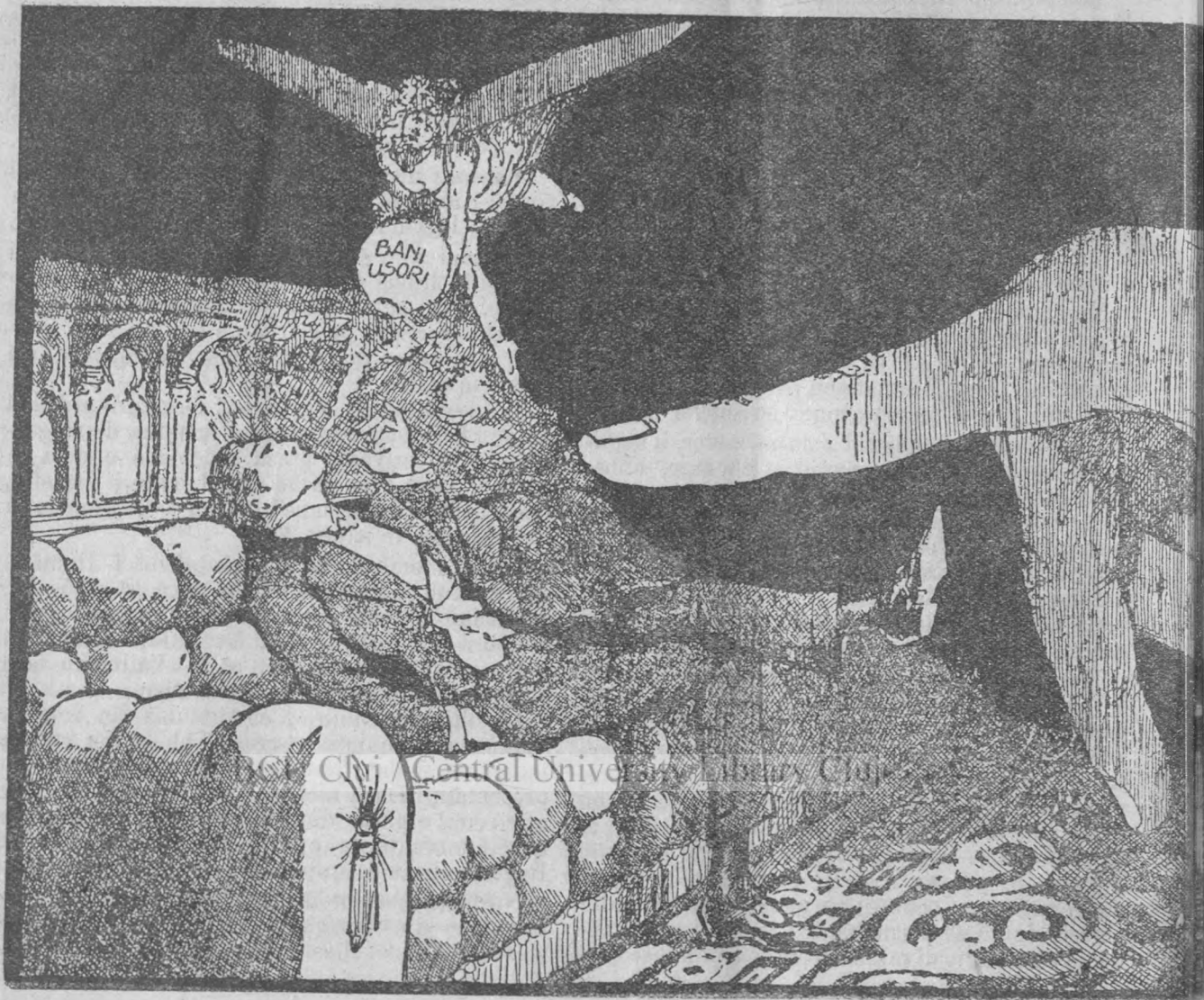
căzut la picioarele d-lui Papanastasiu și celorlalți miniștri.

Un deputat a strigat: „Eu votez de o mie de ori contra dinastiei!“ Un altul l-a întrecut: „Eu de un milion de ori!“ Niciun deputat nu și-a dat votul în favoarea dinastiei.

După aceea, Papanastasiu a luat cuvântul și a proclamat republica în cuvinte entuziaste. În acelaș timp el a anunțat amnistia generală și pentru adversarii regaliști. Plebiscitul a fost apoi fixat pentru 13 Aprilie.

În momentul acela s'a auzit bubuitul tunurilor cari au tras o salvă de 21 focuri. Toți ofițerii și soldații prezenți și-au smuls coroanele de pe chipiuri și'n locul lor au pus cocarde republicane. Acelaș lucru s'a făcut simultan în toate garnizoanele. Când vestea despre votul parlamentului s'a răspândit în oraș, s'au format imediat cortegii populare cari și-au manifestat bucuria.

(„Dimineața.”)

„CE STĂ scris pe mâna ce se întinde spre mine, pe mâna invizibilă ochilor mei, dar lămurit văzută de milioane de ochi ai altora?” Cu alte cuvinte: „Ce spune DE FAPT, și ce gândește opinia publică despre fiecare din noi, după cum fiecare din noi ne-o construim ca o mică crisalidă a autoaprobării, în care trăim neatinși?”

„Sunt eu ceea ce cred că sunt, sau sunt cu totul altceva?” Sunt milioane dintre noi care s’ar ridică surprinși și porniți pe lucru, dacă am putea primi un răspuns emfatic, ADEVĂRAT, la chestiunea *aceasta*“. ***

În „Viața Albinelor“, Maeterlink ne spune ce fac albinele când un mic șoarec sau o mare vită intră în prisaca lor. Ele nu sunt destul de puternice, ca să scoată animalul afară, ci se aranjează în așa fel, ca să-i facă prezența nevătămătoare. Îlucid cu acele, îl sigilează apoi hermetic cu ceară și-l lasă uitat.

Defectele noastre, și în special scăderile cele mai serioase, noi le tratăm întocmai ca albinele pe micul șoarec intrus.

Tânărul acesta își închipuie, cu inimă cum se aprobă el însuși, țigara. Perna pe care șade este moale și încântătoare ca un înger, în costur de „bani ușori”, nu este numai o „bani ușori” există. Tânărul îi are ca moștenirea tatălui său care muncia din greu pentru unei mame iubitoare.

Astfel, el stă, pufăie, și lasă să se vadă. El nu vede mâna întinsă care se apropie de milioane, spre care se întinde la fel de îndrăzneț fără să o vedem sau bănuim, într-o clipă acestui tânăr din ilustrația de mai sus.

În loc să ne punem pe lucru, ca să scăpăm de ele—ceea ce am putea-o face—și fără să avem scuza albinelor cărora le lipsește puterea, noi închidem aceste defecte în coșnițele de mătasă bine țesute ale scuzelor și aprobării de sine. Trăim

MISCĂ-TE LA LUCRU!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

umea în general îl aprobă la fel de bine îmbrăcat și îi place cum îi arde, și se adâncește bine în ea. Doamna pe scenă și având în mână o geantă aură imaginată. Ea este reală; „banii re, sau datorită firii nebune de bună sau datorită indulgenței prea mari a

reacă timpul.

krimă opinia publică; și sunt între noi omână de aceasta. Trecem prin viață ericită aprobare de sine, asemenea

apoi cu ele mulțumiți, și eventual, ne întoarçem la ele ca să ne uităm ca la niște adevărate proviziuni, ca la ceva cu ce să ne *fălim*.

Adeseori întâlnim oameni pe cari îi auzim spunând: „Da, eu admit că eu am un temperament

rău. Tata ar fi culcat pe un om la pământ la cea mai mică provocațiune. Mama mea era muncită mereu de frica că tata va deraia în certe și bătăi. Da, temperamentul rău este o însușire a familiei noastre“.

Unul ca acesta a ajuns să se uite la un stupid și ofensător defect de caracter ca la ceva lucru de fală. Un atare și-a sigilat „șoarecele“ cu ceara aprobării de sine și trăește împreună cu el confortabil. El nu vede marea mână a opiniei publice întinsă spre dânsul cu amenințarea: „Tu ești un mojiç“.

Aveți să auziți pe o femeie ce-și desmiardă cățelușul, spunând: Da, trebuie să admit, că copii mă fac nervoasă. Nu-i pot suferi lângă mine. Strică totdeauna câte ceva și fac gălăgie. Eu cred în zicala: „Copii nu trebuie decât să-i vezi, nu să-i și auzi. Copii moderni însă și părinții lor, nu au absolut nici o considerație pentru alții. Ori, micuțul Fido e o adevărată plăcere. Da, mușcă și el câteodată, dar nu prea adânc“.

Asupra acestei femei este o mână care o avertizează. Dacă ea ar putea-o vedea, ar face-o mai nervoasă decât ar face-o orice număr de copii.

Sunt mulți oamenii autoerați și mulțumiți de sine, cari se bucură în mod egoist de averi, îngrămădite, pe care nu le-au putut avea decât *cu ajutorul sau colaborarea altora*. Aceștia zic: „Ce am, este al *meu*. Nimeni nu mi-a făcut ceva fără plată. De ce să fac eu ceva pentru alții?”

Nicieând unuia ca acesta nu i-a dat prin minte, că ceace are, ar trebui să împărtașească cu acei cari l-au ajutat să le adune. El este mulțumit ca alții se lupte în solda lui pentru abia atât din cât să-și poată întinde viața de pe o zi pe alta.

„Dacă nu le place, sunt liberi să plece în altă parte. Eu nu-i țin”—zice el. Aceasta îl mulțumește deplin. Iar asupra lui se întinde avertizându-l mâna, care dacă ar putea-o vedea, nu i-ar fi plăcută. Provedința însă, din motive misterioase pe cari noi nu le putem pătrunde, ne îngăduie să ne bucurăm de această imunitate, creându-ne o lume a noastră falsă și trăind în aceasta neturburați de către realitate.

Uneori, din fericire, opinia publică și critica publică fac mai mult pentru progres decât orice altă forță, făcându-se simțite și producând rezultate. Nu TOATE mâinele îndemnătoare sunt invizibile.

*** Cluj / Central University Library Cluj

Este o mână uriașă care se întinde probabil spre fiecare din noi, sau cel puțin spre 99 din fiecare sută. Dar noi nu o vedem.

Nu este numai tânărul arătat mai sus, care trăește o viață de autoindulgență, nefăcând nimic și spre care se întinde mâna nevăzută.

Omul de abilitate, care își neglijează ocaziunile, nefăcând decât jumătate din ce îi stă în putință, mulțumindu-se cu o muncă ieftină în timp ce ar putea face una nemăsurat mai bună, se înfățișează critici mult mai vărtos decât mica creatură fără valoare arătată în această ilustrație. Pentru că în pictura de mai sus din capul leneșului nu pornește niciodată vre-o idee. El n'a cunoscut nicieând scânteii ale ambiției, care se facă din ființe umane o forță muncitoare.

Trebuie se avem și un al doilea punct de privire. L-am putea descoperi, pentru a vedea mâna care se întinde spre fiecare din noi, și a ști ce ne spune sau sugerează.

Vă puteți imagina oare, că Kaizerul cu brațul lui slut, cu o jumătate de duzină de fii mulțumiți de sine, satisfăcuți în mod urât de ani întregi, n'a văzut niciodată mâna istoriei amenințătoare întinsă înspre ei? Fără vre-una din reale puteri cari au dat forța armatelor și națiunii, ei se glorificau și se mândriau cu ele, ca și cum le-ar fi aparținut. Uitați-vă la ei astăzi. Totuși e probabil că ei nu văd nici acuma mâna invizibilă.

Mai sunt apoi națiunile și bărbații de stat ai Europei de azi, cari fiecare încearcă înfrângerea celuliail. Mâna simțului comun este îndreptată spre ei. Pe ea sunt scrise cuvintele: „*Porniți-vă la lucru. Construiți*“. Ei însă fiecare, nu văd decât mâna întinsă deasupra vecinului, și nu pe cea întinsă asprua lor.

Dacă am putea descoperi necesara privire ca să ne vedem propria mână amenințătoare, pentru a o studia și a admite propriile noastre slăbiciuni, lumea aceasta ar fi o altă lume.

Individul mulțumit cu viața, pentru că are mai multe de cât îi trebuie, ar începe să împartă și altora cari au mai puțin decât le trebuie.

Omul, care se duce să doarmă liniștit în fiecare noapte perfect satisfăcut pentru că copiii săi sunt asigurați contra lipsurilor în viitor, ar rămâne deștept pentru ca să vegheze asupra copiilor muncitorilor săi, cari sufăr INCA ASTĂZI greul lipsei.

„Cunoaște-te pe tine însuți“, este sfatul scris de vechii Greci pe marelui lor templu de pe muntele Atenei.

„Cunoaște-te și citește mâna întinsă spre tine care spune adevărul despre tine“—n'ar fi pentru lumea din zilele noastre și motto excelent.

Sunt mii de semne scrise pe mii de mâni ce se întind spre mii dintre noi. Fiecare semn ne spune:

Te gândești prea mult *la tine însuți*, și prea puțin la *alții*.

Mulțumirea de sine ucide energia și acțiunea. Studiază-ți propriile slăbiciuni.

Un bărbat care nu face decât să-și îmbrace scump nevasta, nu este un soț bun. O inimă plină de afecțiune, înseamnă mai mult decât un diamant de 12 carate.

Unde am fi, dacă străbunii nu munciau pentru îmbunătățirea lumii? Ce faci tu pentru a îmbunătăți lumea pentru acei cari au să vie după tine?

SFÂNTA MUNCĂ

Sfântă muncă e aceea
Ce răsplata 'n ea-și găsește.
De 'nțelegi tu asta—cheea
Fericirii tale-o ții.
Urgisit de toți să fii,

Tu de-apururea iubește, —
Iar ca să trăești în pace,
Nimic lumii să nu-i cei —
Binele te 'nvaț'a-l face
Ca albina mierea ei.

A. VLAHUȚĂ

Transfuziunea sângelui

TRANSFUZIUNEA sângelui este astăzi o simplă intervenție și deosebit de terapeutică fără vre-un pericol mare nădejdi într-o mulțime de boale, în care terapeutică este neputincioasă. Publicăm și noi în rezumat câteva indicii întocmai cum reiese din lucrările ultimului congres francez chirurgical.

Cel mai evident indiciu este pierderea sângelui din cauza unei hemoragii la un rănit, la un operat, sau la o femeie lehză.

Preconismul morții prin hemoragie este foarte complex. Lumea, aproape fără excepție, este astăzi de aceeași părere în a recunoaște că pricina unei hemoragii este insuficiența cantității de oxigen adusă la creier, unde anumite elemente gingașe, încetează definitiv a mai trăi, fiind odată lezate.

Transfuziunea realizează imediat o adevărată grefă de globule de sânge, cari îndeplinesc fără întârziere rolul lor fiziologic tocmai ca și în mediul pe care l-au părăsit.

Rezultatele sunt și mai rapide și mai favorabile atunci când se injectează pacientului sânge saturat de oxigen.

Aceste sunt recomandate de d-l Pauchet. În modul acesta vor trebui tratați toți răniții, cari au pierdut mai mult sânge, fără să se țină cont de cantitatea pierdută, dacă pulsul le bate slab și au devenit palizi. Transfuziunea aceasta este folositoare și față de bolnavii slăbiți, cari n'ar putea suporta vre-o operație mai însemnată.

Hemophilia, o boală adesea ereditară, în care sângele își pierde puterea de a se coagula în mod spontan și curge fără încetare din cea mai mică rană chiar, asemenea se poate vindeca prin transfuzia sângelui.

O altă indicație a transfuziei sunt anemiile de orice natură. Trebuie recurs la ea de îndată ce cifra globulelor de sânge, scade la patru milioane și jumătate la milimetrul cub și dacă procentul hemoglobinei a scăzut la 25%.

În intoxicațiile mai mari provenite dintr'un accident și urmate de moartea globulelor de sânge, infuziunea de sânge nou permite azi de a se salva victime pe cari până acum nimic nu le putea smulge dela moarte.

Rezultate strălucite se pot obține și la marile infecții.

De altfel sângele oricărui om sănătos, conține substanțe antitoxice pentru omul bolnav; și, de fapt, se cunoșc serviciile pe care le aduce adesea la unele infecții o simplă injecție cu serum prevenit din sângele de cal. Dar cu toate acestea sângele omenesc produce efecte incomparabile superioare.

S'a încercat și injectarea sângelui care a dobândit proprietăți antitoxice împotriva boalei pe care vrei s'o combați.

Doza de sânge ce trebuie injectată variază cu efectul ce trebuie obținut. Pentru a remedia la o gravă hemoragie, doza poate atinge 800—900 grame, cantitate pe care un „dătător“ tânăr și viguros o poate procura fără nici un pericol. De

regulă însă 400—500 grame sunt suficiente, precedate și urmate de o injecție cu serum glucozat.

Transfuzia trebuie practicăată cu o încetineală mare pentru a putea opri operația în cazul vre-unui accident.

În America transfuzia este o operație curentă. (După „Le Journal“).

Alifie contra arsurilor

SE ia o lingură ulei de lemn, 1 lingură unsoare proaspătă de porc, 1 lingură var nestâns, 1 lingură rachiu (Franzbrandtwein) și 1 lingură zahăr alb și se amestecă reci toate laolaltă. Cu această amestecătură se va unge rana seara și dimineața până se va vindeca.

Sfaturi pentru iarnă

- 1) Să nu eși dimineața afară cu stomacul gol.
- 2) Dacă ai beut vre-o beutură caldă, să nu eși la aer rece.
- 3) Ține-ți pieptul și spatele cald.
- 4) La aer rece să respiri pe nas.
- 5) Să nu te proptești cu spatele, nici de perete rece, nici de cuptorul cald.
- 6) În vagoanele trenului nu ședeai lângă fereastră.
- 7) Iarna să cauți a nu vorbi pe drum, sau să înconjurii orice vorbă din cauza aerului rece.
- 8) Scaldă-te în fiecare zi, cât se poate de dimineață, ca pielea să-ți fie sănătoasă încontinuu. Apa să nu fie prea rece și te usucă cât mai bine după ce ești din baie.
- 9) În loc rece să nu stai nemișcat.
- 10) Înainte de a te culca îți încălzește picioarele.

Vindecarea negeilor

PUNE mesteacăn verde pe foc, din sucule fierbinte ce va eși din capătul care nu arde, pune dimineața și seara câte 2—3 picuri pe negei și vei scăpa în curând de ei. Dacă negelul e mare implântă în el vârful unui ac până la rădăcina negelului, la o lumină arzândă infierbântă capătul cu urechile până va fi roșu, în 2—3 zile negelul pică dela sine cu rădăcina cu tot.

Manipularea degerăturii

PARTEA degerată a corpului frotează-o bine cu apă rece sau cu zăpadă. Ia spermăcet, ceară albă și unsoare proaspătă de porc, din toate în părți egale. Topește-le laolaltă și lăsându-le să se sleiască, vei căpăta o formă de flaster moale, din care ungând o bucată de răză curată o aplică pe locul degerat. Astfel degerătura în scurt timp va trece.

Scuipatul de sânge

CÂND cineva scuipă sânge în măsură mai mare s'au vomează chiar sânge, pune pe piept ștergare groase udate în apă rece. Schimbă-le la fiecare jumătate de oră, storcându-le totdeauna bine. Spală curat o bucată de sare și dă-i bolnavului să o lingă adeseori. Mâncările fierbinți să nu se folosească în nici un caz, asemenea nici un fel de beutură iritătoare.

Cum ne putem îngriji sănătatea.

(Spicuituri din diseriți medici)

VESTITUL medic din vechime, Hipocrate, a zis că boala nu vine ca un fulger din senin, că este urmarea unei lungi serii de mici greșeli zilnice, cari se îngămădesc una lângă alta.

Acela care nu-și îngrijește corpul, care nu face în fiecare zi câte-un exercițiu, care să-i pună în mișcare toți mușchii, care nu se îngrijește ca să-și asigure 7—8 ore de somn pe noapte, care nu-și aerizază camera în care locuiește, ci respiră în toată ziua gaze otrăvitoare, duhori—e singur vinovat că se îmbolnăvește, căci n'a făcut tot ce trebuia ca să isgonească otrăvurile irosite de corpul său, și pentru ca să se împotrivescă germenilor de boli, veniți din afară.

Să ne deprindem a fi propriul nostru medic. Să știm, că ori de câte ori luăm o doctorie,—ne depărtăm de idealul de sănătate. Nu trebuie să alergăm la doctor și să-i cerem o rețetă îndată ce ne simțim puțin indispuși. Să ne pipăim pulsul noi înșine. Să căutăm să ne întărim corpul cu mijloace naturale, firești. Firește, că e mai lesne de a înghiți câteva hapuri, un praf oarecare, un pahar de apă minerală, de cât ați pune mușchii în mișcare cel puțin un sfert de oră pe zi.

Să iubim aerul proaspăt și apa curată. Să căutăm razele soarelui și să nu lăsăm să treacă nici o zi, fără ca fiecare mușchi, fie care organ al corpului nostru să fie supus la mișcare strășnică, cel puțin pentru un moment. Trândăvia, duce la boală. Mișcarea este viață, sporește ai întreține puterile. Să nu mâncăm prea mult. Sunt țări în cari mai mulți oameni să prăpădesc încet prin prea multă mâncare, decât nenorociții cari n'au ce mânca. Să nu fim lacomi la mâncări și să grijim a mistui bine ce mâncăm. Stomacul prea încărcat provoacă boale. Să nu citim gazete, când mâncăm. Să nu uităm că pâinea și legumele, cartofii și bucatele, dau mai multă putere și mai puțin reumatism, decât friptura și carnea de vacă cu sos. Să căutăm a evita constipația și să eșim afară regulat și zilnic. Cine nu are eșire regulată să bea înainte de culcare, apoi după sculare și între prânz și cină, unu sau două pahare cu apă curată. Facem astfel intestinelor și rinichilor o spălătură foarte folositoare. Să ne curățăm dinții cu peria, după fiecare masă și să îndepărtăm resturile de mâncare dintre dinți.

Odată sau de două ori pe an ne vom duce la doctorul de dinți ca să ne examineze dantura (dinții noștri) și să ne plombeze dinții atinși.

Să ne expunem părul cât de des la reacțiunea soarelui, ploii și vântului.

Să ne îngrijim picioarele făcând băi dese, și să nu purtăm încălțăminte strâmpă.

Vara să dormim 7 ore, iarna 9 ore.

Alte sfaturi interesante și instructive în aceeași vreme sunt și sfaturile vestitului medic francez, dr Y. Hericourt, în cartea lui, „cele 36 porunci ale igienei“. Dăm aici în rezumat și din îndemnul lui.

Fiziologia ne învață că trupul omenesc e o mașină, care nu poate fi ținută în bună stare, decât prin muncă. Și igiena prin sfaturile sale la viața individului și societății ne arată cum am putea asigura mașinei omenesti cea mai bună funcționare și cea mai lungă durată.

În lupta pentru sănătate, toți îndură urmările greșelilor fiecăruia, de unde urmează o serie întreagă de datorii față de sine și față de ceilalți; o serie întreagă de porunci, având un caracter poruncitor, ca și preceptele religioase. În igienă, orice greșală să plătește și orice crimă își primește pedeapsa. A avea grijă de sănătatea ta, înseamnă ați menține în bună stare unealta pe care o stăpânești, spre ați putea îndeplini munca și ați plăti datoria către societate. Nici o fericire nu este cu puțință fără sănătate.

„Frica de nebunie“

IN FAȚA unui numeros public, prof. dr. Al. Obregia a ținut la Ateneul Român, o instructivă conferință despre „Frica de nebunie“.

Dsa a vorbit de cele două plăgi sociale: alcoolismul și sifilisul, afirmând că dacă sifilisul are consecințe dezastruoase, apoi alcoolismul apare sub forma unui pericol de neînvinș, ca o adevărată catastrofă socială.

Grație mijloacelor terapeutice cunoscute, sifilisul este mai ușor vindecabil, pe când consecințele alcoolismului sunt mai dezastruoase, iar plăgile pricinuite de alcoolism nu sunt influențate prea mult în bine, de orice fel de tratament.

Dl prof. Obregia a arătat apoi ravagiile acestor două plăgi sociale, spunând că noua clinică psihiatrică este plină de tot felul de degenerați, cari nenorocesc familiile, dezonorează societatea și impun statului enorme cheltuieli pentru întreținerea ospiciilor de alienați.

Dsa a amintit de inițiativa Sinodului nostru pentru combaterea alcoolismului și în această privință, a arătat mijloacele de profilaxie mintală din Franța și în special din statele Americii.

În concluzie, dsa a făcut un călduros apel ca toată lumea să sprijine, prin puterea ei morală, acțiunea de combatere a boalelor sociale și a stăruit pentru înființarea unei ligi sau societăți de profilaxie mintală, de care se simte mare nevoie la noi. Conferința a fost precedată de proiecțiuni luminoase, reprezentând dementi și tot felul de degenerați, în atitudini de criză sau de liniște.

Urmările encefalitei letargice

DACĂ encefalita letargică se poate vedea uneori, urmele ce le lasă, fac dintr'un bolnav un infirm. Francezii Marie și Ponclon au făcut încercări pentru tratarea acestor complicații, injectând în canalul rachidian un virus atenuat de encefalită. Aplicând în vre-o zece cazuri de encefalită, acest virus, mai slab, a permis îmbunătățiri remarcabile.

În cazuri de epidemie gravă acesta ar fi poate un mijloc de profilaxie.

Originea românilor din Macedonia

DNUL profesor universitar G. Murnu, a ținut o conferință în sala șoc. de cultură Macedo-Română, vorbind despre: „Origina românilor din Macedonia.”

În contra contestării unora a originii comune a macedo-românilor cu marea masă a românilor din stânga Dunării și a deslipirii și scoboririi lor dela Nord spre Sudul peninsulei Balcanice unde îi vedem astăzi, d-sa își sprijină părerea pe noi și convingătoare argumente.

Afară de asemănarea evidentă atât a limbii cât și a caracterului etnic comun la cele 2 grupuri de români, d. profesor Murnu relevă faptul edificator că macedo-românii au fost totdeauna cunoscuți de către poporul grec sub numele de Vlahi sau Valahi, nume ce le-a fost transmis odată cu apariția acestui popor, de către slavi (Bulgarii), cari, la rândul lor, le aveau de la popoarele germanice. Pe câtă vreme dacă macedo-românii ar fi fost localnici la Pind, adică urmași ai vreunei colonii romane cu totul alta de cât aceea din Dacia Traiană, ei ar fi fost cunoscuți mai dinainte de către greci și numiți de aceștia „Romani” sau alt nume asemănător.

În sprijinul celor de mai sus, d-sa mai aduce și argumentul notăgăduit al documentului istoric ce reiese din scrierile cronicarului bizantin Kekaumenos din socolul al XI-lea, unde se spune că „Vlahii” din imperiul Bizanțului (Megali Vlahia) sunt veniți din părțile Dunării și Savei.

O colonie bănățeană în Canada?

D. W. LANG, inspector la serviciul imigrărilor al statului Canada, a vizitat zilele acestea orașul Timișoara și alte localități din Banat, unde a conferit cu mai mulți proprietari șvabi cu privire la organizarea imigrării în Canada.

Se știe că printre agricultorii șvabi s'a început încă de acum trei ani o mișcare în acest sens. Cu prilejul sosirii d-lui Lang, acești agricultori au căutat să se inforneze asupra condițiilor imigrării în Canada. Inspectorul Lang le-a dat informațiunile cerute și le-a promis că va interveni pe lângă guvernul canadian, dacă acest proiect de imigrare în stil mare va lua forme concrete.

Precum anunță ziarele din Banat, realizarea proiectului de imigrare ar urma să înceapă chiar în cursul acestui an.

Conducătorii mișcării intenționează să ceară guvernului canadian cedarea unui vast teritoriu, spre a înființa acolo o colonie a șvabilor bănățeni.

Ieșenii vor ridica o statuie lui Eminescu

UN mare număr de intelectuali din localitate au luat inițiativa ridicării unei statue lui Eminescu, la Iași.

S'a ales un comitet de inițiativă, în frunte cu d-nii colonel Manolache, comisar regal al corp. IV de armată și Toader Bădărău.

Statuia, care va fi turnată în bronz și va costa aproximativ 1 milion jum. lei, va fi așezată în str. Carol, în fața statuei lui Mihail Cegălniceanu.

Al șaptelea centenar al Universității din Neapole

CU ocazia celebrării centenarului al 7-lea al Universității din acest oraș, vor avea loc în amfiteatrul roman din Pompei jocuri olimpice cari vor consta din: Curse de salturi, lupte cu lancia, discul și javelota. Mussolini va trimite invitații oficiale tuturor universităților străine ca să trimită reprezentanți cari vor avea astfel ocazia să constate că tineretul italian de astăzi păstrează tradiția romană pe terenul educației fizice.

Poșta hoțului

CEL mai nou și mai original mijloc de presiune folosit de un hoț în America. Un negustor bogat din New-York, Mister Borheck, întorcându-se odată acasă a găsit în camera sa un coș acoperit. Ridicând capacul dela coș află într'ansul un porumbel de potă cu o scrisoare legată de picior. Surpriza până aci plăcu negustorului. Desfăcând însă scrisoarea, impresia cea bună se șterse numai decât. Ce era? Un necunoscut îl soma pe d-l Borheck să-i trimită prin porumbel poștaș suma de 1000 dolari, căci de unde nu în câteva zile nu va mai fi printre cei vii Speriat bietul negustor, dete fuga la poliție, care se vede la New-York neavând atâta bătaie de cap cu studentimea, mai are timp și pentru interesele publicului, căci imediat se țin un consiliu luând următoarea hotărâre: Să ducă porumbul afară la câmp și acolo să-l lase liber, iar un aeroplan condus de detectivi să-l urmărească dela oarecare distanță spre a observa unde se coboară. Goana aceasta prin aer n'a mai fost însă nevoie s'o facă, deoarece un polițist bun cunoscător al porumbilor de poșta a ajuns după anumite semne să descopere pe făptuitor în persoana unui amator de porumbi din New-York. Câțiva detectivi se postară din vreme în apropierea casei acestuia așteptând să vadă sosirea porumbelului. Lăsat liber, poștașul înaripat sbură de-adreptul la locuința individului bănuț într'and într'o colivie din dosul casei. Indată după sosirea porumbului, stăpânul apără și el, se sui la colivie bucuros să-și ia în primire suma stoarsă dela negustor, dar în clipa aceea îl luară detectivii pe el în primire.

A doua academiciană a Franței

ACADEMIA franceză, această cetate a quintesenței culturai și științei franceze, așa de inaccesibilă până azi femeilor, și-a deschis a doua oară porțile unei reprezentante a sexului nostru. După d-na Curie, membră a Academiei de medicină, iată că zilele trecute a fost admisă d-na Murray Dike, prezidentă a comitetului american de ajutorarea regiunilor devastate.

Caritatea, această zână înduioșătoare de suflete, a fost chezașa femeii, care a întrupat toată bunătatea, toată mila surorilor ei din Statele-Unite, făptuind miracole de devotament și sacrificii pentru durerile Franței. Ca un omagiu, deci, aduc Carității, d-na Murray Dike a fost poftită să ia loc cu titlu de membru străin în fotoliul rămas vacant prin moartea prințului de Monaco, din Academia de agricultură.

Recepția nouei academiciene a fost din cele mai simple.

Blondă, subțire și grațioasă, d-na Dike, în rochia ei de mătase neagră, s'a așezat modest în mijlocul colegilor cu capetele albe, cenușii sau pleșuve, cari o aplaudau din toată inima.

Asistau la solemnă ședință, d-nul Myron T. Herrick, ambasadorul Statelor-Unite, cum și d-ra Annie Morgan, devotata colaboratoare a d-nei Murray Dike în comitetul de ajutor al regiunilor devastate.

În mijlocul unei tăceri impresionante, a luat atunci cuvântul d-nul Vial, președintele Academiei de agricultură, care a evocat refacerea ținuturilor Blerancourt, Anizy, Vailly. Soissons, unde cu o generozitate nesfârșită, d-nele americane au luptat la repara-

rea ruinelor, au dăruit instrumente de arat, mașini agricole, au creiat cursuri de igienă, de puericultură, dispensarii, școli, biblioteci, contribuind a reda sănătatea forța, speranța populației celei mai încercate.

Plină de emoție a răspuns apoi noua academiciană, care declinând titlul de binefăcătoare a regiunilor devastate, nu a revendicat de cât p'acela de colaboratoare la opera de reconstruire îndeplinită de curajoasa populație a departamentului Aisne.

Multe și calde aplauze au însoțit cuvântarea acestei femei de elită, care prin calitățile ei sufletești puse în slujba unor cunoștințe superioare, d-na Murray fiind o agricultoare pricepută, a ajuns la cea mai înaltă recompensă din partea nobilei și recunoscătoare Franțe.

OPIUM, MORFINA, HEROINA, HAȘIȘUL, COCAINA

Năpraznica răspândire a acestei otrăvi în America și alte țări.

[De la corespondentul nostru din America]

(CONTINUARE)

PRIN lucrarea lui de Quincy destăinuirile unui pătimaș de opiu, arată în mod caracteristic, suferințele acestor pătimași. Cităm ceva din ea: „Cele mai rele chinuri ale obișnuiților pătimași de opiu, sunt de natură sufletească. Când opiul este luat în doze indetulătoare, produce visuri plăcute și fantazie [închipuire]; dar printr'o întrebuintare mai îndelungată simțurile aceste plăcute dispar pentru a face loc cu totul altorfel de sentimente. În loc de a provoca o dispoziție fericită, are ca efect, o vrajă diavolească, țesându-se în închipuirea lor visuri de spaimă și de scârbă. Visurile tot mai intensiv se mișcă într'o direcțiune cu totul deosebită. La începutul timpului de plăcere să pare că tot ce-i înconjură e inundat cu o lumină cerească, iar după aceea de flăcările iadului. Spiriduși, stafii [strigoii] și vedenii scârboase, peste tot, se umplu visurile cu năluciri de spaimă. Semnul nu mai este întovărășit, ca la început, de visuri plăcute, ci mai mult de neliniște și frică, până ce în sfârșit, această persoană, va ajunge victima compătimitoare a unei suferinți continue.

Cel dedat opiului, nu-și perde moralul [încrederea în sine]; el dorește cu toată seriozitatea să-și aducă la îndeplinire planurile și hotărârile, așa că dă dovadă de o crescândă măsură a nesfârșitelor sale posibilități de înfăptuire și cu deosebire de o putere mare de voință, pentru care nu se dă în lături de la nimic. Te minte sfidător, de oare-ce vrea cu orice preț să-și îndeplinească planurile, asemănându-se cu un paralizat, care doborât la patul său de suferințe, și-ar da bucuroși viața, numai dacă ar putea să se mai ridice din pat și să mai poată merge. Dar este așa de nepuțincios, ca un copil, încât nu-și poate mișca nici un deget.“

În Ziarul New-Yorker Evening Journal din Aprilie 1921, citim despre suferințele unei morfinomane. E istoria unei nenorocite femei, pe care o lăsam să se destăinuiească singură:

„În timpul unei grele boale, cu câțiva ani mai înainte, mă îngrijea o morfinomană. Mă surprinse atunci o groază și o spaimă, când am observat, că de-

venisem și eu o sclavă a morfinei. Fiind văduvă, trebuia să mă îngrijesc de familie... De atunci încoace observai cu compătimire că devenisem o pătimașă de opiu, o jertfă fără putere și fără voință.

Intr'o zi îmi veni lămurit în conștiință ideea, că nu trebuie să mai iau această „doctorie.“ Atunci prin o spaimă mare m'am luminat. Alergai acasă, și nu am mai luat din ea cu mine. Dar mă cuprinsese o groază și neliniște, simțind cum încep să mă năpădească niște chinuri infernale, numai fiindcă mă lipseam de morfină. Nu puteam încă să-mi lămuresc, cum eu, care eram o zeflemistă față de morfiniști, trebuie să fiu acuma o jertfă a acestei pătime. Ce eu am suferit, ce chinuri am răbdat, ar fi răs orice descriere, când la sfârșitul săptămânei am ajuns, departe de mine, la locul unde se vinde această otravă, unde atunci am căzut ca moartă lângă ușă. După aceea mă dusei la medicul, care îmi preserisese „doctoria“ și îl rugai în genunchi, ca să mă lecuiească; dar el îmi răspunse, că pentru această patimă nu este nici un leac și că singurul lucru care s'ar mai putea face pentru mine ar fi—ca printr'o ordonanță medicală—să-mi procur cantitatea strict trebuitoare de Morfină.

Eu încă nu am putut pricepe și atunci m'am hotărât să-mi caut singură leacul [mântuirea]. Așteptai numai până la concediu și luai atunci o doctorie, cât mai puțin posibil. Fără ea totuși n'aș fi putut rezista, căci sistemul meu nervos era complet ruinat, așa că în starea mea nu îndrăzneam să mă mai înfățișez stăpânului meu, sau tovarășelor mele.

Cu cea mai mică doză posibilă din „doctoria“ mea, căutai să dau înfățișării mele o aparență normală. În timpul concediului meu, alergai prin întreg orașul, de la un medic la altul, rugându-i să mă lecuiească. Inzadar, căci ei mă răsără, numindu-mă „dușmana morfinei“, iar eu am putut să fiu bucuroasă, că n'am fost aruncată afară de acești „prea stimați“ medici? ei nu voiau și nu puteau să mă lecuiească. Mă hotărâi să nu mai iau deloc din aceasta „doctorie“ până când căzui într'o zi leșinată pe stradă, de unde am fost dusă acasă; a fost un leșin din cauza lăsării bruscă

a morfinului. Doctorul chemat recunoscuse pricina îndată, și se îngrijii să-mi prescrie numai de cât doza trebuitoare de „doctoric.“ Mult timp după aceea am căzut: și ori cât de slabă eram, mă simțeam totuși fericită, de a fi devenit iar „în stare normală“, întrucât se mai poate aceasta cu ajutorul morfinei.“

Chiar doze foarte mici de morfină, dau o pierdere a poftei de mâncare și dureri de cap, căroră le urmează o slăbire și lăncezeală. Sentimentul datoriei și al dreptului se tocește. Hotărul între adevăr și minciună se șterge din ce în ce; puterea de a eugeta dispăre, așa că un morfinist, nu mai poate fi înțelegător și prevăzător. Iși va uita de făgăduieli, devine neîncrezător, cu înclinări spre intrigă (ză-zanie). De obicei morfinistul moare după zece ani, și cu puține abateri mai poate trăi câțiva ani, dar rar să trăiască mai mult de 15 ani.

Cocaina este încă și mai periculoasă de cât morfină, și chiar cea mai rea din toate. Dacă a intrat în obișnuința cuiva, orice leuire este exclusă [imposibilă]. O singură doză, dă o bună dispoziție, îmboldește spre fapte spirituale și deșteaptă sentimentul de bună dispoziție fizică [corporală]. După încetarea efectului urmează o indispoziție, care cere o altă doză cu același efect, apoi o altă doză tot cu același efect, iar apoi cere în continuu, alternând mai de parte în felul acesta. În cele din urmă efectul dorit nu se mai împlineste, iar jertfa ([Cocainistul] nu mai reacționează la doze, sau devine isteric.

Cocaina are influență asupra inimii și creierului și toate durerile dispar; dacă însă nu-și ia doctoria, devine supărăcios, melancolic, istovit, și suferă de insomnii; și dacă nu revine la doza lui, atunci recurge la un alt mijloc narcotic; dar oricare ar fi nu poate înlocui cocaina. Urmarea este pierderea puterii de viață.

CHINURILE OBIȘNUIȚILOR NARCOTIȘTI

Când le lipsese narcoticele, chinurile lor sunt de nedescris. Iși vând pe un preț de nimic irozindu-și toate lucrurile, numai pentru ași procura cât mai repede doctoria, când vine negustorul. Demonii se fac vizibili. Ocazional, două femei din Los Angeles, din California, reținute de Liga anti-narcotică, povestiră cu lacrimi în ochi, despre îngrozitoarele lor suferințe, când le lipsea „doctoria“: o altă femeie căzu leșinată numai închipuindu-și aceste experiențe pline de groază, iar alta numai aducându-și aminte de suferințe pățite la fel. Pentru a căpăta lămuriri sigure asupra acestor articole, vizitarăm pe Directorul Societății de mijloace narcotice, pe Dr. Simon. Medicul ne descrie înfățișările acestor pătimăși și ne arată fotografiile lor de înainte și de după căderea în această patimă. Schimbările erau înfricoșătoare: otrava exercită o distrugătoare și omoritoare acțiune. În timpul de trei ani fetele lor s'au schimbat cu totul, încât a fost cu neputință o recunoaștere. El ne spuse:

„Intrebuițarea morfinei dă o miază [o micșorare a luminii ochilor] și invers [o midriază] prin întrebuițarea Cocainei și Heroinei. Dacă întrebți ceva pe acești bolnavi, se observă ceva caracteristic: picături de sudoare pe buza lor superioară. Când cer doc-

toriile acestea și le caută mergând cu pași mari, iar când le capătă, aleargă repede într'o mână ținându-le în așa fel, ca și cum ar fi urmăriti de vre-un polițist, așa că aceștia îi recunosc chiar după mișcări, când își aduc aceste otrăvuri.

În întreaga istorie a criminologiei, nu este nimic mai de blestemat, de cât influența acestor narcotice.

Un om poate să bea alcool zece zile după o altă, fără a deveni alcoolic. Nu tot așa însă și cu narcoticele, fără a nu deveni în acest scurt timp chiar un narcotist.

Cocaina stimulează la furt și chiar la dorința omorului. Și nu e de mirare că sub îmboldul alucinațiilor [văzărilor], să se dedea crimelor.

Narcoticele înjosesc spiritul în cel din urmă grad.

Vindecarea acestor bolnavi, poate fi pusă la cale [e posibilă]. Aceasta totuși nu e mai puțin decât un ideal. Cei reînțorși de prin spitale, ar trebui încorporați în Colonii.

Cauza că așa mulți se reînțorc în institute este lipsa de mijloace, pentru că cel din urmă ban s'a folosit pentru acest medicament: și acum ei sunt fără de lucru și haine, și de multe ori numai zdrențe. Durere, pentru acești sărmani, când ei ies din spitale, nu să face nici o îngrijire, de aceea ei se reînțorc ușor în situația lor de mai înainte; și în cazul acesta ei cad din nou în patima lor. Pentru a nu cădea din nou în această patimă ar trebui ca pacientul să fie ocupat cu lucrul câmpului, unde ar trebui să steie până la vindecarea sa perfectă.

Un morfinist sau cocainist, poate fi leuit într'o săptămână sau zece zile, în care timp vindecarea este mai mult corporală. Dorința patimei sale nu e încă stinsă. Bolnavul trebuie pus în așa condiții, ca dorința sa de însănătoșare să se infiripeze în el, și să pornească din el însuși; numai din sine însuși poate veni mântuirea.

Cea mai mare parte dintre acești pătimăși sunt degenerați intelectualicește sau moralicește. Am văzut directori de bancă, cari în urma acestei patime, au ajuns pe drumuri. Mulți dintre aceștia, pentru ași procura aceste plăceri otrăvitoare, se lipsesc până și de hrană, și nu arare-ori, după ce sunt internați în vre-un spital, câștigă în greutate. Într'o săptămână, dela 15 până la 40 kg.

NEGUSTORII ACESTOR OTRĂVURI

Nu numai Statele-Unite, prin reprezentanții ei oficiali [înalti funcționari], sunt de învinovați pentru importul din imperiul Britanic, al unei cantități de 35 de ori mai mare de opium, de cât cer trebuințele farmaceutice, aducând populația la ruină și sărăcie, ei mai sunt încă alte căi în afară de cele oficiale prin farmacii, cari procură ilegal aceste otrăvuri, dedându-se cu negoțul lor fraudulos.

Sunt diferite centre de desfacere frauduloasă a acestor produse. Unul din ele, de pildă face afaceri între Montreal și Nord Vestul Americii, cu deosebire în statul New-York; un altul se află în mijlocul Canadei și statele Lacurilor în Kansascity, în timp ce St. Francisco formează cunoscutul centru de Vest.

COLECTE PENTRU NICOLAE NICOLAEVICI

DUPĂ cum comunică ziarele ru-sești, fostul mare duce Nicolae Nicolaevici trăește în mare jenă financiară. În Iugoslavia, rușii de acolo au făcut colecte, la care au contribuit mai ales cazacii. Se zice că în Ianuarie s'a colectat 150.000 de dinari.

O CATEDRĂ DE CRIMINOLOGIE

A FOST creată la Universitatea din Praga, odată cu un muzeu al crimei, unde se vor vedea armele de care se servesc asasinii, instrumentele spărgătorilor și... cărțile de joc ale trișerilor.

FABRICĂ DE BERE PE UN VAPOR

O FABRICĂ de bere a fost înstatată pe bordul transatlanticului german „Albert Ballin.” Se va servi bere pasagerilor între New-York și Hamburg, afară de zona de trei mile de țărmlu american.

FEBRA AFTOASĂ

CARE bântue în Anglia, a răpus până acum 89.946 vite 30.000 oi, 42.066 porci și 114 capre.

Pagubele suferite se ridică la 2.068.000 lire sterlinge.

300.000 AUTOMOBILE

ÎN Londra circulă. Accidentele au fost în 1923 în număr de 70.000, dintre cari 30 mii victime sunt dintre copii.

DESCOPERIRI ARHEOLOGICE LA TIMIȘOARA

MUNCITORII cari lucrează la recludirea teatrului, au găsit în decursul săpăturilor, în apropierea seminarului catolic, monezi de aur și argint de pe vremea împăratului Constantin, al lui Sigismund al treilea și al lui Leopold al doilea.

Monezile au fost date poliției.

UN DEPUTAT NECINSTIT CONDAMNAT LA ÎNCHISOARE

SĂ nu se facă confuzie: pedeapsa nu s'a dat la noi, ci în Franța, unde faptele își au răsplata și vinovăția sancțiunea.

Deputatul Bessonneau, membru în mai multe consilii de administrație ceceade în Franța nu scutește de răspundere, ca în alte părți, ci din contră a fost condamnat la 8 luni, pentru acte necorecte.

Iată o marfă de importat.

O CIUDĂTENIE

ÎN Madrid a murit un om, Cesar Beltrau cu numele, în vârstă de 80 de ani, cunoscut în toată Spania ca unul de care nu s'atinge trăznetul. Când a fost Beltrau de 25 ani fu ajuns odată de trăznit

Hainele i-au ars atunci de tot, dar el a rămas teafăr. Câteva săptămâni mai în urmă l-a ajuns din nou trăznetul. Din cauza luminei celei mari probabil și-a pierdut vederea la un ochi, încolo a rămas întreg și sănătos. În anii de mai târziu a intrat omul ca clopotar la o biserică și pe când trăgea odată clopotele în turn s'a iscat o mare furtună și iarăși a trăznit asupra lui. Un prieten care sta cu el alături a fost ucis, clopotarului însă nu i s'a întâmplat nimic. După câțiva ani, mergând cu fiul său printr'o pădure au fost surprinși de-o vijelie cumplită. Ambii căutau scut sub un copac. Trăznetul lovi copacul care începu să ardă și omori pe feciorul lui Beltrau, dar acesta din urmă fu și acum cruțat. Nu mai de mult, ci chiar în anul trecut, casa în care locuia bătrânul a fost nimicită de trăznit. I-a ars avutul tot până în pământ, iar moșneagul a rămas în picioare, și-a murit de bătrânețe acum de curând, acela, pe care trăznetul în cinci rânduri a încercat și nu l-a putut ucide.

O ZESTRE DE 42 MILIOANE

FRANCI a primit principele Eric al Danemarcei dela tânăra-i,—soție, Lois Booth, nepoata unui mare miliardar din Canada.

70 ANI DE AVOCATURĂ

A FOSTULUI decan Cartier au sărbătorit avocații din Paris zilele acestea, în mijlocul unui mare entuziasm.

PROIECTUL UNUI TUNEL ÎNTRE FRANȚA ȘI ANGLIA

S'A ținut o conferință parlamentară, la care au participat reprezentanții tuturor partidelor, discutând chestia construirii unui tunel între Franța și Anglia.

CINE DEZBINĂ POPORUL

ÎN ziua de 10 Februarie a. e., comuna Socodor, j. Arad, a avut loc o alegere de secretar și de primar. Această alegere, ca să servească de exemplu altor alegeri în viitor, s'a ținut în Biserica din localitate. Dar din cauza că în comună să află doi preoți și nefiind ambi de-o părere: unul liberal iar altul naționalist, s'a produs între poporeni o ceartă cu strigăto mai strașnice decât la cărciumă pe care numai 4 jandarmi și 4 poliști înarmați cu baioneta pe armă au fost în stare să o liniștească.

Acestea sunt semne de consolidare —de prăpastie...

UN BALON PIERDUT

ÎN comuna Chambotte, de langă Saint-Germain, (Franța) a fost capturat un balon fără nacelă, aproape desumflat și care sbură la o înălțime de 10 metri. După el atârna o funie de 80 metri.

Balonul era sub pavilion elvețian și avea o bandă galbenă cu inscripția „Shell”. Se crede că pilotul, sau piloții, s'au prăbușit cu nacelă cu tot în cine știe ce prăpastie.

VICTIMĂ A RADIUMULUI

DR. SORET din Havre, a suferit o a doua amputare a mâinei drepte atinsă de radium.

COPII DE 10-12 ANI BANDIȚI

GAZETELE publică: Poliția Petroșanilor a descoperit în localitate o bandă de hoți, compusă din copii de 10 până la 12 ani. Banda, alcătuită din 10 membri, era bine organizată, având șof și subșof.

Sediul bandei era un coteț din str. Cloșca, unde se țineau consfăturile, se făceau planurile și se împărțea prada.

Atacurile acestor mici bandiți se îndreptau contra copiilor de școală, pe cari îi prindeau seara pe străzi laterale, îi jefuiau și-i băteau, legați de mâini, poruncindu-le să tacă. Mai furau și pe părinți. S'au aflat la ei mai multe mii de lei.

Bandiții aveau chei false, lămpi electrice și revolvere cu plută.

N. R. Să mai mire deci pe cineva că indemnăm în continu pe cei în drept să facă cât mai multe școli! dacă am avea școli destule nu ni-ar fi dat să auzim și despre astfel de monstruoziități.

Copiii ar fi crescuți în spiritul jertfei și nu ar deveni tâlhari ordinari!

FLAUTUL FERMECAT

FLAUTUL de lemn cu clapele de ivoari, pe care Mozart a cântat când era copil, a fost furat dela muzeul de instrumente muzicale din Bruxelles.

ÎN BASARABIA SE FALSIFICĂ OBIECTE ANTICE

MAI mulți amatori de antichități din orașul nostru și din alte orașe din Moldova au fost excoțați de mari sume de bani de către Ioan Gherșebis, originar din Basarabia care le-a vândut numeroase monete de argint și aramă, precum și statuete de animale și zei etc., drept antichități.

S'a putut dovedi acum, că toate aceste obiecte sunt falsificate într'o fabrică perfect instalată în Tighina.

Suma totală a fraudelor făptuite de acest individ în Moldova și Basarabia e de vre-o 400 mii lei.

UN INSTITUT AL RADIULUI ÎN ARGENTINA

LA BUENOS-AIRES s'a inaugurat institutul radiului. În cursul alocuției sale, decanul facultății a făcut elogiul soților Curie și geniului francez.

VÂRSTA DE MĂRITAT LA EGIPTENȚE

UNIUNEA FEMEILOR din Egipt a decis de curând să pretindă să se dea fetelor aceeași instrucțiune ca și băeților și să se refuze fetelor mai mici de 16 ani permisiunea de a se mărita.